

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่อง : การศึกษาแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวแขวงเชียงขวาง (ค.ศ. 2006-2010): กรณีศึกษา แหล่งท่องเที่ยวประเภทเมืองเก่า เทศบาล เมืองกูน แขวงเชียงขวาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว

โดย : พรรควันชัย ประถมวงค์ษา

ชื่อปริญญา : ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : สาขาวิชาพัฒนบูรณาการศาสตร์

ประธานกรรมการที่ปรึกษา : คร. สุธิดา แจ่มใส ไวท์

ศัพท์สำคัญ : แผนยุทธศาสตร์พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว เมืองประวัติศาสตร์เมืองกูน บทบาทหน่วยงานด้านการท่องเที่ยว

การศึกษาเรื่องแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวของแขวงเชียงขวาง (ค.ศ. 2006-2010) สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว โดยเน้นกรณีศึกษาเฉพาะการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในเขตเทศบาลเมืองกูน แขวงเชียงขวาง ได้ใช้วิธีวิทยาการวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยเครื่องมือของการสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้างและการสำรวจกิจกรรมการดำเนินงานในพื้นที่ ซึ่งผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง ในการกำหนดแนวทางหลักของแผนยุทธศาสตร์ รวมถึงผู้ที่ทำหน้าที่นำแผนลงสู่การปฏิบัติ ทั้งในระดับแขวง เทศบาลและหมู่บ้าน โดยมีวัตถุประสงค์หลักของการศึกษา 2 ประการคือ 1) เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว แขวงเชียงขวาง ที่จะทำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ ภายในเมืองกูน สามารถพัฒนาศักยภาพให้เป็นเมืองท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ได้ และ 2) เพื่อศึกษาความเชื่อมโยง ในการดำเนินกิจกรรม ตามที่ระบุใน แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองกูน แขวงเชียงขวาง (ค.ศ. 2006-2010) กับกรอบแนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ผลการศึกษา พบว่า

1) แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และส่งเสริมการท่องเที่ยวแขวงเชียงขวาง ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของแผนและทิศทางการดำเนินงานที่ชัดเจน รวมทั้งมีการระบุนขอบเขตบทบาทและหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในระดับที่แตกต่างกัน ซึ่งมีลักษณะของหน่วยงานหลักและ

หน่วยงานสนับสนุน ที่ดำเนินงานในระดับแขวง เมือง และหมู่บ้าน รวมทั้งพบว่า ในการพัฒนาการท่องเที่ยวของเมืองกุน มีการระบุหน่วยงานโดยตรง ที่มีหน้าที่รับผิดชอบที่เชื่อมโยงการแก้ไขปัญหาความยากจนที่มุ่งให้หันกับการพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งถือเป็น โครงการหนึ่งของ แผนการท่องเที่ยวแขวงเชียงขวาง การดำเนินหน้าที่ดังกล่าวได้สะท้อนให้เห็นถึง ภาระหน้าที่ที่ตระหนักถึง หลักการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วม ที่จะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

2) ในการนำนโยบายสู่การปฏิบัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง พบว่า ยังคงมีความซ้ำซ้อนกันอยู่บ้าง ในงานที่เกี่ยวกับการเก็บสถิติข้อมูลด้านต่างๆ การฝึกอบรมวิชาชีพที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และกิจกรรมด้านการส่งเสริมการตลาด ซึ่งมีความคาบเกี่ยวในการปฏิบัติงานดังกล่าว เกิดขึ้นเนื่องจากข้อจำกัดของความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่ในแต่ละระดับ ซึ่งการมีหน่วยงานที่ต้องทำหน้าที่ในการประสานงาน รวมทั้งการเพิ่มขีดความสามารถในการทำงานให้แก่เจ้าหน้าที่ จะสามารถแก้ไขข้อบกพร่องและลดความซ้ำซ้อนได้

3) ในการประเมินความก้าวหน้าและความสำเร็จของกิจกรรม ที่ระบุในแผนยุทธศาสตร์ พบว่า มีกิจกรรมเพียงส่วนน้อยที่แล้วเสร็จ ซึ่งความสำเร็จดังกล่าว เป็นผลมาจาก กิจกรรมเหล่านั้น สอดคล้องและได้รับการสนับสนุนโดยตรงจากรัฐบาลที่วางเอาไว้ ส่วนกิจกรรมจำนวนมากอยู่ในระหว่างดำเนินการที่ยังคงประสบปัญหา เช่น บุคลากร ไม่เพียงพอ บุคลากร ไม่มีความรู้ด้านการท่องเที่ยว งบประมาณมีจำกัดและอนุมัติล่าช้า การมีส่วนร่วมของชุมชนมีน้อย และการลงทุนเพื่อพัฒนาการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวยังคงมีข้อจำกัด

จากผลการศึกษา นำมาสู่ข้อเสนอแนะที่จะทำให้งิจกรรมที่กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเมืองกุน ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ และเป็นไปตามหลักของการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงควรมีเจ้าหน้าที่ ที่มีความเข้าใจในการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อไปประจำแต่ละแหล่งท่องเที่ยว โดยกำหนดแนวทางการทำงาน ที่ต้องมีหน้าที่หลักและกิจกรรมของงาน ที่สอดคล้องกับหลักการและทิศทางของแผนยุทธศาสตร์ ในกิจกรรมแต่ละด้าน

ABSTRACT

TITLE : A STUDY OF STRATEGIC PLAN FOR DEVELOPMENT AND PROMOTION OF TOURISM IN XIENGGHOUANG PROVINCE, LAO PDR (2006-2010): A CASE STUDY OF HISTORICAL TOURIST ATTRACTIONS IN KOUNE DISTRICT

BY : PHAKVANXAY PATHAMVONGSA

DEGREE : MASTER OF ARTS

MAJOR : INTEGRAL DEVELOPMENT STUDIES

CHAIR : SHUTIDA JAMSAI WHYTE, Ph. D.

KEYWORDS : TOURISM STRATEGIC PLAN/ HISTORIC SITES/ KHOUNE DISTRICT/ ROLE OF TOURISM ORGANIZATIONS

The research aimed at studying the strategic plan in developing and promoting tourism of XiengKhouang Province, Lao PDR., focusing on the tourism development in Khoune District, XiengKhouang Province. The research was designed as a qualitative study using a structured interview and tourism activity observation. The research data was collected from officers associated with the tourism strategy implementation and the operational staff in provincial, municipal, and village levels. Two major objectives of this research were 1) to reflect the role of related organizations that helped improve potential historic places in Khoune District to become a historical tourist attractions, and 2) to present the progress of tourism strategies as a background information used to assess the consistency between tourism activities stated in the tourism strategic plan and the conceptual frame work of ecotourism leading to sustainable tourism.

Findings:

1) The research indicated that the strategic plan clearly stated the objective of operational plans and directions, including the role prescription and duty of related tourism organizations. The tourism organizations could be separated into a main organization and a supporting organization operating in provincial, municipal, and village level. The duties of tourism organizations relating to tourism development and solutions to poverty in Plain of Jars area which

were projects of Tourism Department of Xiengkhuoang Province illustrated the awareness of public participation in tourism development leading to sustainable tourism.

2) In terms of operational level, the duties of each related tourism organization such as collecting statistic information and arranging tourism professional work shop and marketing promotion were overlapping because of the limited capacity of the staff. Solutions to the overlap were to establish an agency that helped coordinate each organization on tourism activities and to increase officers' competency.

3) According to performance assessment stated in the strategic plan, few tourism projects were accomplished because they were supported by the government and conformed to the government policy. At the same time many projects were encountering the shortage of staff, the lack of tourism information, the limited budget, the deficiency of public participation, and the limitation of tourism investment.

The research suggested that the historic places in Khoune District could become a historical tourist attractions complying with the principles of sustainable tourism concept by allocating staff who understand the sustainable tourism management to each tourism sites. The direction of work plan should be formulated so that main work obligations and activities are compatible the principle and direction of strategic plan. Concerned parties should be aware of the management standard that could encourage tourists, including job creation and equitable income distribution to the community.